

מת (חיפה) 70761-12-25 - מדינת ישראל ע"י נ' חדר יאגורי

מ"ת (חיפה) 70761-12-25 - מדינת ישראל ע"י נ' חדר יאגורי ואח'שלום חיפה

מ"ת (חיפה) 70761-12-25

מדינת ישראל ע"י

ב"כ פרקליטות מחוז חיפה-פלילי

נגד

1. חדר יאגורי

2. סלים רובאעי

3. אברהים פוקרא ע"י

ב"כ עו"ד יניב אביטן ואבי קורונל

בית משפט השלום בחיפה

[18.01.2026]

כבוד השופט בוריס שרמן

החלטה

ביום 12/1/26 הוריתי על הגשת תסקירי מעצר בעניינם של שלושת המשיבים, לאחר ששמעתי טיעוני הצדדים ועיינת בתיק החקירה. להלן הנימוקים להחלטתי.

בפתח הדברים אני מתנצל בפני הצדדים על העיכוב שחל במתן החלטה זו שנבע מעומס דיונים והחלטות חריג אליו לדעתי התאפשר לצדדים להיחשף באולם.

1. לפי עובדות כתב האישום שהוגש נגד המשיבים, המשיבים ועבדאללה ג'והר (להלן: "עבדאללה") הם קרובי משפחה. במהלך שנת 2020 למשך מספר חודשים משיב 1 עבד אצל א', עד שפוטר ע"י א' והקשר בין השניים נותק. עובר ליום 17/8/25 המשיבים ועבדאללה החליטו לסחוט את א'. ביום 17/8/25 משיב 1 העביר לעבדאללה את מספר הטלפון של א' ופירט אודות כסף אותו דרש לקבל מ-א'. למחרת, ביום 18/8/25, משיב 2 התקשר ל-א' באמצעות יישומן ווטסאפ. במהלך השיחה משיב 2 אמר ל-א' שהוא חייב למשיב 1 כסף ודרש ממנו לשלם 50,000 ₪. בהמשך משיב 2 צירף לשיחה את משיב 1. במהלך השיחה המשיבים הציגו את עצמם "ממשפחת רובאעי" ואמרו כי אם לא יביא את הכסף עד יום שני, יידעו איך להוציא ממנו את הכסף. בהמשך, ביום 7/12/25, התקשר עבדאללה ל-א' באמצעות יישומן ווטסאפ. א' לא ענה לשיחה. בהמשך א' התקשר לעבדאללה ובמהלך השיחה עבדאללה הציב ל-א' אולטימטום לפיו עליו לפתור את הבעיה עד ליום למחרת. ביום 8/12/25 א' פנה למשטרת ישראל ובהנחייתה התקשר לעבדאללה. במהלך אותה שיחה עבדאללה שב ודרש מ-א' לשלם כסף למרות ש-א' אמר לו שלא חייב כסף. עוד אמר עבדאללה שיפחית את הסכום, הורה ל-א' להכין 25,000 ₪ ואמר שמשיב 3 יבוא לקחת את הכסף. לאחר ש-א' שלח לעבדאללה את מיקומו, משיב 3 התקשר ל-א' ואמר שמגיע לקחת את הכסף. בהמשך משיב 3 הגיע למקום המפגש ונעצר ע"י המשטרה בעת העברת הכסף.

למשיבים יוחסה עבירה של סחיטה באיומים, בניגוד לסעיף 428 רישא + 29 לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

2. בבקשה להארכת מעצר המשיבים עד תום ההליכים נגדם המבקשת פירטה את הראיות לכאורה המספיקות לשיטתה להוכחת אשמתם. עוד נטען כי המעשים מקימים עילת מעצר של מסוכנות לשלום וביטחון הציבור מעצם טבעה ואופייה של העבירה. לטענת המבקשת, המשיבים פעלו בצורה שיטתית ומתוכננת תוך הטלת פחד ואימה אצל הקורבן ותוך שימוש בשם של משפחת פשע מוכרת. עוד טענה המבקשת כי המעשים הלכאוריים מלמדים גם על חשש לשיבוש הליכי משפט והשפעה על העדים.

3. ב"כ המשיבים חלקו על קיומן של ראיות לכאורה. באשר למשיב 2 נטען כי הראיה היחידה הקושרת אותו למיוחס לו הינה העובדה ששיחת הטלפון המאיימת בוצעה באמצעות הטלפון הנייד שלו. משיב 2 הכחיש כי היה זה שביצע את השיחה. חקירתו התקיימה כמעט 4 חודשים לאחר השיחה, הוא ניסה להיזכר מי יכול היה לעשות שימוש בטלפון שלו ביום 18/8/25, אך לא הצליח. אין כל ראיה שמשיב 2 קיבל את מספר הטלפון של א' בדרך כלשהי.

ב"כ המשיבים הפנו לגרסתו המתפתחת של א'. כך, רק בהודעתו השנייה א' סיפר שבמהלך השיחה ביום 18/8/25 משיב 1 השתתף בשיחת ועידה איתו.

משיב 3 הינו אביו החורג של עבדאללה. עם מעצרו משיב 3 מסר, כי התבקש ע"י עבדאללה לאסוף כסף מבלי שהוסבר לו שמדובר בפרי של סחיטה. אין ראיות להיכרות של משיב 3 עם משיבים 1 ו-2 ולא ניתן לשלול כי הגעת משיב 3 למקום המפגש נעשתה בתמימות, לבקשת עבדאללה.

הוצעו חלופות בדמות מעצר בית.

4. לטענת ב"כ המבקשת, הטלפון של משיב 2 באמצעותו בוצעה ההתקשרות ל-א' ביום 18/8/25 לא נפרק, כיוון שמשיב 2 לא סיפק סיסמת הגישה למכשיר. זאת ועוד, משיב 2 לא סיפק הסבר באשר לשיחה עם המתלונן ומכאן שקיימות ראיות לכאורה נגדו. עוד צוין כי מחקרי תקשורת ממקמים את משיב 2 ואת עבדאללה באותו איזור בזמן השיחה. עוד הפנה ב"כ המבקשת לתוכן דבריו של עבדאללה בשיחה מיום 7/12/25, במהלכה עבדאללה הזכיר את השיחה מיום 18/8/25. באשר למשיב 3, הוצגו לו התכתבויות נוספות עם עבדאללה בהן התבקש משיב 3 לקחת כספים מאנשים נוספים עבור עבדאללה. לגבי משיב 1 נטען כי הינו יוזם הסחיטה שהעביר לעבדאללה את מספר הטלפון של א' והסביר את הרקע לסחיטה.

דין והכרעה

5. למעשה, המחלוקת לגבי קיומן של ראיות לכאורה קיימת רק בעניינו של משיב 2, בעוד שלגבי משיבים 1 ו-3 קיימות ראיות ישירות למעורבותם במיוחס להם בכתב האישום, ועיקר המחלוקת מתייחסת להשלכות של חלקם במעשים על עוצמת עילת המעצר בעניינם. להלן אכריע במחלוקות לפי סדרן.
ראיות לכאורה

6. אפתח בכך שביחס לבחינת ראיות לכאורה בעבירות סחיטה באיומים ודומות, קבע בית המשפט העליון כי "בשלב הזה ובמתכונת הדיונית שלפנינו, יש להשקיף על מכלול הראיות "מלמעלה" באופן מצטבר. באופן זה מתקבלת תמונה מקיפה יותר... כמו כן, בסוג העבירות המיוחסות לעורר, יש לקחת בחשבון את הפחד האוחז במתלוננים, העדים הפוטנציאליים וכלל הקהל הסובב את העבריינים ואת החשש שלהם לתור אחר עזרה מהרשויות להושיע אותם ממצוקתם, שעה שפנייה מעין זו עלולה לגרום לדעתם נזק גדול יותר מהתועלת שתצמח להם ולמשפחותיהם" (עמ"ז 10275-08-24 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 16).

7. בבסיס ראיות המבקשת עומדת גרסתו של א'. ל-א' היכרות עם משיב 1 ולדבריו זיהה את קולו של משיב 1 בשיחת ועידה מיום 18/8/25 - ראיה ישירה למעורבותו של משיב 1 באירועים. אף הרקע לסחיטה נעוץ בקשרי עבודה בין משיב 1 לבין א' - קשרים שאינם במחלוקת (אם כי משיב 1 חולק על קיומו של חוב כלשהו של א' כלפיו). אני ער לתמורות שחלו בגרסתו של א' אך לשיטתי לא מדובר בפגמים היורדים לשורש גרסתו. כפי שהעיר כב' השופט ע. גרוסקופף בעמ"ז 24445-08-24, 27825-08-24 פלוני נ' מדינת ישראל (החלטה מיום 27/8/24, פסקה 6), "שאלת אמינות המתלונן, והאפשרות כי הוא פיברק את כל האירוע על מנת לפגוע בבנו העורר 1, היא נושא אשר במובהק יש לבחון בתיק העיקרי, ולא במסגרת הדיון בראיות לכאורה. כך, בהעדר ראיות ברורות לכך שמדובר בבדיה, ובהעדר סתירות גלויות בחומרי החקירה שביכולתן להציג את גרסתה של המדינה כמשוללת יסוד." בעניינו קיימות די ראיות חיצוניות להוכחת עצם הסחיטה, לרבות הודעות ששלח א' "בזמן אמת" והגעת משיב 3 למקום המפגש ביום 8/12/25.

מפריקת הטלפון הנייד של משיב 1 עולה כי ביום 17/8/25, יום לפני שיחת הוועידה, משיב 1 השיג את מספר הטלפון של א' והעביר אותו לעבדאללה, וכן שלח לעבדאללה את סכומי הכסף שהוא מבקש לקבל מ-א'. בנוסף, נגבתה הודעה ממעסיקו הנוכחי של משיב 1 שטען כי משיב 1 ביקש ממנו לברר את מספר הטלפון הנייד של א' וכי אכן ביום 17/8/25 העביר למשיב 1 את המספר.

מפריקת הטלפון הנייד של א' עולה כי השיחה הראשונה בה לדבריו החלה הסחיטה בוצעה מהטלפון הנייד של משיב 2. נמצאה אף תמונתו של משיב 2 מחשבון ווטסאפ שלו. ממחקר תקשורת שבוצע על הטלפון של משיב 2 עולה כי באותה שעה אכן הייתה העברת נתונים (DATA) מהטלפון הנייד שלו.

מפריקת הטלפון הנייד של משיב 3 עלה כי משיב 3 נהג לאסוף כספים מגורמים שונים בהנחיית עבדאללה תוך העברת מסרים מאיימים וכי ביום 8/12/25 משיב 3 קיבל מעבדאללה את הטלפון של א' והתבקש לתאם איתו הגעה. בהמשך משיב 3 אכן יצר קשר עם א'.

8. בחקירותיו משיב 1 הכחיש שביקש ממעסיקו לשלוח לו את מספר הטלפון של א'. כשבחקירה ביום 21/12/25 הוטחה בו ההתכתבות, טען שלא קורא עברית או ערבית, אך בהמשך ניתן היה להבין שהוא יודע לקרוא עברית. לטענתו, ביקש מהמעסיק מספר טלפון של איש מקצוע (רצף) לבקשת בתו, ולא ידע שהמעסיק שלח לו דווקא את הטלפון של א' שהינו רצף במקצועו. עוד הכחיש שבשנת 2025 נפגש, שוחח או התכתב עם עבדאללה. כשהוטח בו שביום 17/8/25 שוחח עם עבדאללה ואף שלח לו את מספר הטלפון של א', החל להשיב על כל שאלה כי אינו זוכר או אינו יודע, כמעט באופן גורף. כך גם לגבי הודעות ששלח לעבדאללה שלכאורה מצביעות על מעורבותו בסחיטה. כשהוטח בו שביום 7/12/25 שלח את מספר הטלפון של א' לבתו, טען כי שלח לה מספר של רצף, מבלי שידע שמדובר ב-א'. עוד טען כי לא יודע שבתו שלחה את המספר לעבדאללה וכי בהמשך אותו היום עבדאללה יצר קשר עם א'.

9. באשר למשיב 2, קשה לומר שהוא מסר גרסה מסודרת. הרושם שנוצר מקריאת הודעותיו הינו כי משיב 2 מתחמק מליתן תשובות ברורות או להסביר את הראיות המוטחות בו. בהודעתו מיום 9/12/25 שמר על זכות השתיקה או טען כי אינו זוכר דבר. בהודעה מיום 16/12/25 משיב 2 אישר שהטלפון שממנו בוצעה השיחה ל-א' ביום 18/8/25 שייך לו. הוא התחמק ממתן תשובות לשאלות רלבנטיות בקשר לטלפון הנייד (לא זוכר כמה זמן משתמש בטלפון, לא זוכר מה הקוד, האם הקוד הוא מספרים או צורה, "שכח" מי עוד יודע את הקוד של הטלפון שלו וכדומה - ש' 54-11). אחר כך טען שהוא היחיד ששתמש בטלפון, אך נותן גם לאחרים להתקשר לבקשתם, אם כי לא זוכר מי הם אותם אחרים, מתי זה קרה והאם נכח בעת השיחות שביצעו אותם אחרים בטלפון שלו. משיב 2 אישר קשרי משפחה עם משיב 1 אך נתן תשובות מתחמקות לשאלה האם משיב 1 פנה אליו בקשר לסכסוך שיש לו עם א' - בחלק מתשובותיו שלל זאת, ובחלק אחר טען שלא זוכר. משיב 2 שלל היכרות עם א' אך נתן תשובה מתחמקת לשאלה אם ימצא שיש בטלפון שלו שיחות עם א' ("אני מחייג להרבה אנשים... - ש' 181). עוד טען ש"לא זוכר" אם מישהו בנוכחותו שוחח עם א' על חובו למשיב 1. כשהוצגה למשיב 2 שיחה מהטלפון של א' ותמונתו של משיב 2 שנמצא בטלפון הנייד של א', טען שאולי דיבר איתו על עבודה.

בהודעתו מיום 21/12/25 שמר משיב 2 על זכות השתיקה ולא השיב על רוב השאלות שנשאל. כך, כשנשאל האם דיבר עם א', משיב 2 שמר על זכות השתיקה (ש' 39-38). אלא שכשנשאל מי ביצע את שיחת האיום מהטלפון הנייד שלו, השיב: "לא יודע, לא קרה שיחת איום" (ש' 43-42). כמו כן שמר על זכות השתיקה במענה לשאלות האם עבדאללה או משיב 1 השתמשו בטלפון הנייד שלו לביצוע שיחת האיום ולשאלות רלבנטיות נוספות.

10. לגרסת משיב 3 עליה חזר באופן עקבי החל מחקירתו הראשונה ביום 8/12/25, באותו יום התבקש ע"י עבדאללה לאסוף כסף מאדם כלשהו, מבלי שידע במי מדובר ושמדובר בכספי סחיטה. עוד טען בכל חקירותיו כי מדובר בפעם הראשונה והיחידה שהתבקש ע"י עבדאללה לאסוף כסף ממאן שהוא. אלא שבהודעה מיום 21/12/25 הוטחו במשיב 3 תוצרי פריקת הטלפון הנייד שלו מהם עולה כי משיב 3 משתף פעולה עם עבדאללה בגביית כספים מאנשים נוספים ואף מתבקש למסור לאחרים הודעות בעלות תוכן מאיים ככל שניתן להבין במסגרת סחיטתם. בין היתר, עבדאללה ביקש ממשיב 3 להעביר לאדם אחר כי ישרוף את הרכב של אחר אם לא יביא לו כסף. תחילה משיב 3 טען שאינו יודע במה מדובר, לאחר מכן סירב לשתף פעולה ולבסוף טען כי הוא "שליח" וכי הוא "עשה טובה" לעבדאללה.

הנה כי כן, מהראיות עולה באופן חד משמעי כי בעבר משיב 3 נדרש לאסוף כספים שנמסרו לעבדאללה לא במסגרת יחסים עסקיים תקינים אלא במסגרת קשר פלילי של סחיטה. אני מפנה לדוגמה להתכתבות בין עבדאללה לבין משיב 3 מיום 1/12/25 שעה 21:45-21:48 שתוכנה מדבר בעד עצמו. לאור האמור, גם אימרותיו של משיב 3 בחקירה מיום 11/12/25 כגון "הלוואי וכבר יכניסו אותו לכלא" (ש' 103, מתכוון לעבדאללה) ו-"אתם יודעים הכל הוא ראש הפירמידה, לכו תפרקו אותו מה אתם רוצים ממני" (ש' 114, שוב מתכוון לעבדאללה) מצביעות על מודעותו של משיב 3 או לכל הפחות עצימת עיניים באשר למקור הכסף אותו התבקש לאסוף מ-א'.

לכך השלכה ישירה לא רק על קיומן של ראיות לכאורה להוכחת מודעותו של משיב 3 לסחיטה, אלא גם לעוצמת עילת המעצר המתקיימת בעניינו.

11. לאור האמור, ובשים לב לשתיקתם של המשיבים במענה לשאלות הרלבנטיות שכידוע מחזקת את הראיות נגדם, אין לי אלא לקבוע כי קיימות ראיות לכאורה למעורבותם של שלושת המשיבים במיחוס להם בכתב האישום, לרבות שותפותם המלאה למעשיו של עבדאללה בכל שלבי הסחיטה. עם זאת, העובדה שהראיה המרכזית לחובת משיב 2 הינה ראיה נסיבתית, מלמדת על כרסום מסוים בראיות התביעה ביחס למשיב 2. כידוע, עוצמתה של ראיה נסיבתית משתנה ממקרה למקרה ומושפעת מהמארג הראייתי הכולל. בעניינו של משיב 2 נחה דעתי כי מכלול הראיות שהוצג ע"י המבקשת מקים סיכוי סביר להרשעה. בעניין זה התחשבתי גם כך שמשיב 2 לא סיפק לחוקריו גישה לטלפון הנייד שלו שלא נפרק. מכל מקום, לא מדובר בכרסום משמעותי ואין בו כדי להביא למסקנה שאין ראיות לכאורה להוכחת המיחוס למשיב 2, או שעוצמת הראיות נמוכה.

12. באשר לעילת המעצר, אין צורך להרחיב. עבירות סחיטה באיומים מבוצעות תוך הטלת פחד ואימה בקורבנות ומלמדות על מסוכנות מובנית. "כפי שנקבע לא אחת, עבירה של סחיטה באיומים מצדיקה ככלל את מעצרו של הנאשם עד תום ההליכים המשפטיים נגדו, וזאת בשל המסוכנות הנשקפת מנאשם בעבירה זו ובשל החשש לשיבוש הליכי משפט הטבוע בה" (בש"פ 5709/23 מדינת ישראל נ' אלסאנע, פסקה 45). "כאשר מדובר בעבירות של סחיטה באיומים כמו אלה המיוחסות למשיב, החשש מפני השפעה שלילית אפשרית על עדי התביעה הוא חשש אינהרנטי" (עשת"ש 44051-11-24 מדינת ישראל נ' עדאל אלסאנע, פסקה 26).

13. מעיון בתיק החקירה עולים חשדות למעורבותם של משיבים 1 ו-3 במעשי הסחיטה אף מעבר למיוחס להם בכתב האישום. כך, משיב 1 שולח את מספר הטלפון של א' לעבדאללה בסמוך לפני השיחה המאיימת הראשונה. טענת בתו של משיב 1 כי שלחה את מספר הטלפון של א' לעבדאללה לפני השיחה המאיימת השנייה שלא לבקשת אביה תתברר בהליך העיקרי. רוצה לומר, קיים חשד שלא היה בזמן שחלף בין השיחות - כמעט 4 חודשים - כדי לגרום למשיב 1 להתעשת ולהניח לקורבן. משיב 3 אינו רק "שליח", אלא עולים מהחומר חשדות למעורבותו הפעילה במעשי סחיטה נוספים ומכך לא ניתן להתעלם. באשר למשיב 2 רב הנסתר על הגלוי בשאלת המסוכנות הנשקפת ממנו. כאמור תשובותיו מתחמקות והשימוש שנעשה בשם משפחתו במהלך הסחיטה - מטריד.

14. למרות האמור, ולא בלי התלבטות מצאתי להורות על הגשת תסקירי מעצר בעניינם של שלושת המשיבים. תכלית הזמנת התסקירים - בראש ובראשונה לבדוק האם ניתן ליתן בכל אחד מהמשיבים את האמון הבסיסי המאפשר שקילת חלופה. למרות חומרת האירוע והכלל הרחב בדבר מעצר עד תום הליכים בעבירות סחיטה, לא ניתן להתעלם מכך שעברם של המשיבים נקי, שהאיום היה מרומז ואין עדויות לכך שהמשיבים ניסו לממש את האיום ולפגוע ב-א'. בענייניו של משיב 2 התחשבתי כאמור בקושי מסוים בראיות, אם כי קושי זה מתאזן ע"י העדר נתונים כלשהם המאפשרים לשקול באופן מושכל את רמת המסוכנות הנשקפת ממנו.

מסיבות אלה סברתי כי ככל שניתן יהיה לסמוך על המשיבים עצמם, יתכן וניתן יהיה להשיג את תכלית המעצר בעניינם של שלושת המשיבים ע"י חלופות שיכללו הרחקה משמעותית מהעיר עכו וערבויות מתאימות להבטחת קיום תנאי השחרור. לאחר שב"כ המשיבים מסר כי יש באפשרותם של המשיבים להציע חלופות כאלה, הוריתי על הגשת התסקירים.

אלה נימוקי החלטתי מיום 12/1/26.

המזכירות תעביר החלטה זו לצדדים ולשירות המבחן.

ניתנה היום, כ"ט טבת תשפ"ו, 18 ינואר 2026, בהעדר הצדדים.